

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 27901/10
26.10.2011. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија Мирјане Аранђеловић, председника већа, Стева Ђурановића и Обрада Андрића, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.Б. из Б., ..., против туженог Владе Републике Србије, Улица ..., ради поништаја решења ... број ... од ... године, у предмету разрешења дужности у Управном одбору, у нејавној седници већа одржаној дана 26.10.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Тужилац је дана 14.10.2010.године поднео тужбу Управном суду којом је тражио поништај решења Владе Републике Србије ... број ... од ... године, којим се у ставу I диспозитива разрешавају дужности у Управном одбору Научног института за ветеринарство Србије из Б.: 1. А.В., председник; 2. А.Б., члан; 3. А.Ђ., члан; 4. А.З., члан; 5. А.Г., члан. Ставом II диспозитива у Управни одбор Научног института за ветеринарство Србије из Б. именују се: 1. за председника А.А., 2. за чланове 1) Б.Б., Факултет ветеринарске медицине у Б.; 2) В.В., Градска управа пијаца, Б. ; 3) Г.Г., Научни институт за ветеринарство Србије; 4) Д.Д., Научни институт за ветеринарство Србије. Ставом III диспозитива одређено је да се ово решење објави у „Службеном гласнику Републике Србије“. Оспоравајући правилност

наведеног решења са свих законом предвиђених разлога предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити као недозвољену.

Одредбом члана 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09), прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита, да суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита, да одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено, и да се одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују и на друге акте против којих се може водити управни спор.

Одредбом члана 4. истог закона прописано је да је управни акт појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредном применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Чланом 6. истог Закона прописано је да се надлежним органом у смислу овог закона сматрају државни органи, органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, привредна друштва и друга предузећа, установе, организације и појединци, као и посебни органи, када у вршењу јавних овлашћења решавају у управним стварима.

Према одредби члана 20. став 4. Закона о јавним службама („Службени гласник РС“,бр.42/91...79/05) управни одбор установе чији је оснивач Република именује и разрешава Влада Републике Србије.

У конкретном случају, решење Владе Републике Србије о разрешењу тужиоца од дужности у Управном одбору Научног института за ветеринарство Србије из Б. не представља управни акт у смислу цитиране одредбе члана 4. Закона о управним споровима, те не ужива судску заштиту у управном спору. Ово са разлога што је исто у смислу одредбе члана 20. став 4. Закона о јавним службама донето у вршењу оснивачких права тужене која

има над Научним институтом за ветеринарство Србије, а не у вршењу јавних овлашћења у смислу чл.6. Закона о управним споровима.

Са напред изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредби члана 26. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“,бр.111/09), а у вези става 1. тачка 2. истог члана закона, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.10.2011. године, 23 У 27901/10

Записничар
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Аранђеловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МП-2011